

Redakcia školského časopisu Gymploviny

Gymnázium J.B. Magina

Beňovského 358/100 922 03 Vrbové

2. vydanie XIII.

január 2016

G

Y

M

P

L

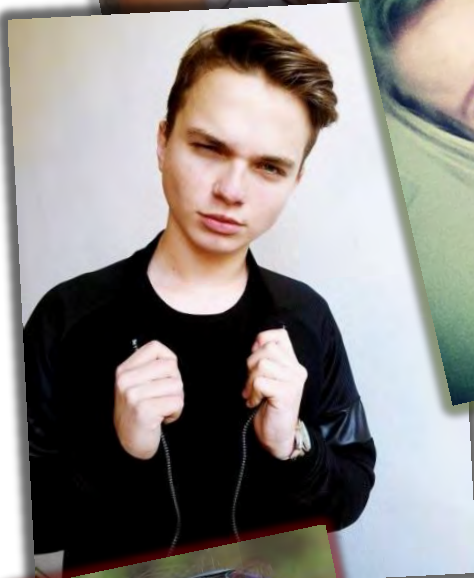
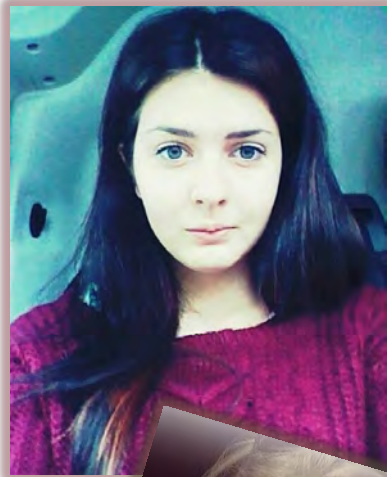
O

V

I

Z

A

Pedagogický dozor: Mgr. Nina Vráblová

Korektúra: Mgr. Nina Vráblová

Grafická úprava: Mgr. Nina Vráblová

Šéfredaktor: Monika Jakábová

Zástupca šéfredaktora: Eva Suchá

Redakčná rada:

Marianna Dafčíková Katarína Hajduová

Klaudia Horvátová Denisa Husárová

Alexandra Jašovská Monika Jakábová

Beáta Kubaláková Beáta Macejková

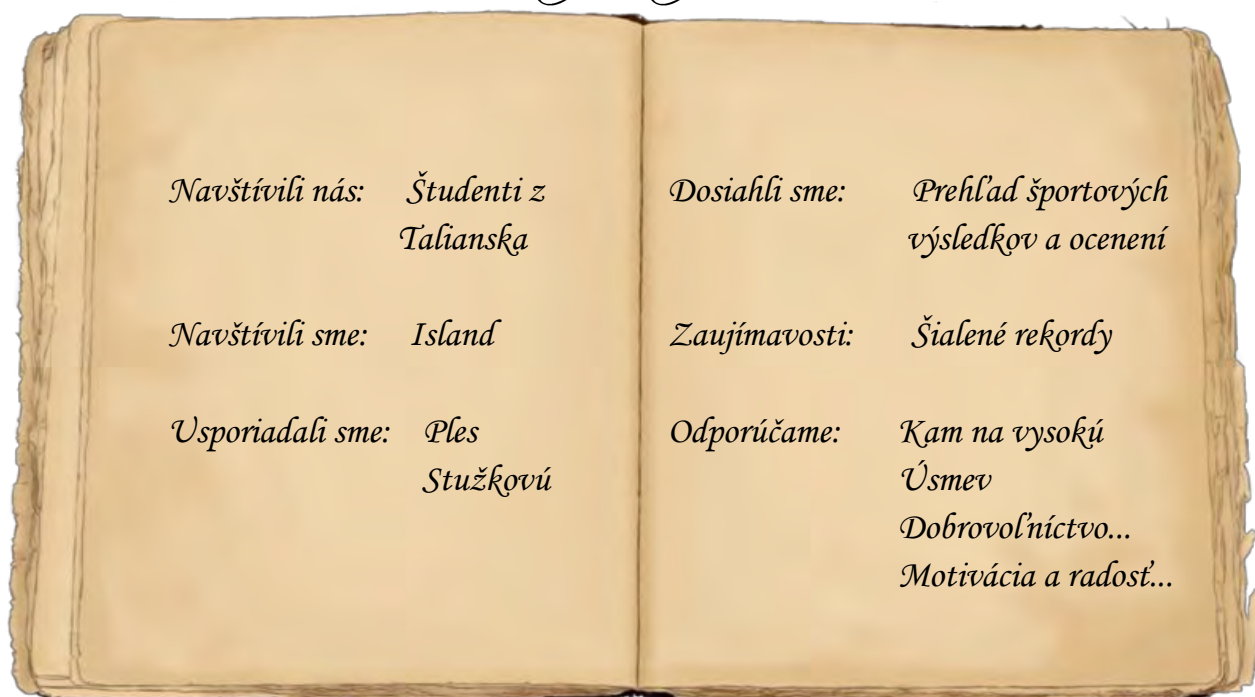
Marcela Maxová Dominika Pánska

Laura Poláčiková Veronika Rusnáková

Matej Trtúšek

Dočítajte sa:

Ediforiát

Milí čitatelia!

Máme tu už rok 2016 a s ním ďalšie číslo nášho časopisu. V tomto čísle si budete môcť prečítať pravidelné rubriky a články. Tentokrát sme sa neobvyčajne rozhodli vyspovedať žiaka namiesto učiteľa, a to konkrétne výmenného študenta Diega, ktorý k nám prišiel z Talianska. V ďalších článkoch sa už ako obvykle dočítate o športových akciách a dianí na našej škole.

Už ako sa po dlhý čas stalo zvykom, i tento rok sa konal „tuctový“ 12. ročník školského plesu. Bavili sa i žiaci štvrtého ročníka, ktorí v decembri zorganizovali svoju stužkovú. I o priebehu týchto dvoch udalostí sa dočítate v tomto čísle.

Prostredníctvom nášho časopisu by sme vám radi priblížili projekt, do ktorého sme sa zapojili. V tomto projekte zameranom na environmentálnu problematiku sme nadviazali spoluprácu so strednou školou na Islande. V novembri sa 20 študentov zúčastnilo tejto mobility a vycestovalo do krajiny ohňa a ľadu. A na oplátku, v apríli tohto roku my privítame našich nových kamarátov tu na Slovensku. Ale o tom viac už v ďalšom čísle.

Keďže sa pomaly blížia jarné prázdniny, všetkým prajeme ich príjemné prežitie a načerpanie nových síl na nasledujúce mesiace. A štvrtákom, ktorým maturitné termíny už pomaly dýchajú na krk, želáme veľa šťastia a držíme palce!

Monika, šéfredaktorka

Navštívili nás...

Naše gymnázium v tomto školskom roku navštevovali dvaja študenti z Talianska. Prinášame vám rozhovor s jedným z nich, s Diegom Angelom Paccione.

Prečo si sa rozhodol ísť do tohto výmenného programu ?

Popravde, nemám veľmi rád svoju dedinu. Chcel som niekam konečne odísť, spoznať novú krajinu, ľudí. Chcel som zistiť, či dokážem žiť v inej krajine, osamostatniť sa, byť na čas bez rodiny.

Bolo Slovensko tvoja prvá voľba ?

Nie, bola to až moja deviata voľba. Prvou voľbou bolo USA, ale neľutujem to. Som naozaj rád, že som mohol navštíviť vašu krajinu.

Čo hovoríš na tvoju hostiteľskú rodinu?

Sú to jednoducho úžasní a milí ľudia. Chodíme na veľa výletov, prešli sme takmer celé Slovensko, dokonca sme sa nikdy nehádali. Sú pre mňa perfektnou rodinou.

Aký výlet sa ti najviac páčil?

Najviac sa mi páčili Vysoké Tatry a Vrátna dolina. Máte nádhernú prírodu.

Čo ti najviac chýba? Rodina alebo kamaráti?

Moja rodina mi ani tak veľmi nechýba, skôr spolužiaci. Spočiatku mi ale najviac chýbal môj rodný jazyk, hlavne dlhé konverzácie a priatelia.

Aké sú podľa teba rozdiely v kultúre a v mentalite ľudí na Slovensku a v Taliansku?

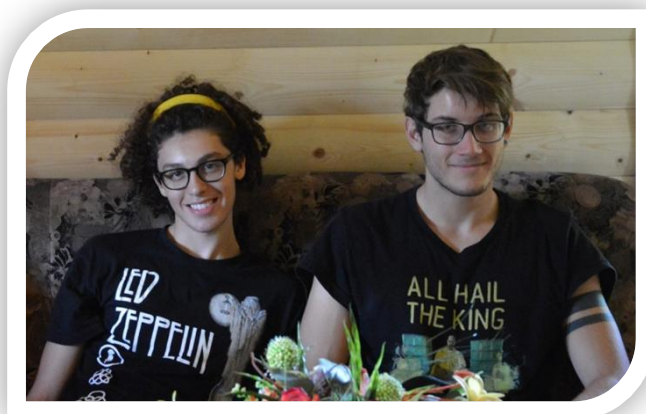
Oproti Talianom ste plachí, ale postupom času, keď sa lepšie s daným človekom spoznáte, ste milí a priateľskí. My Taliani sme naopak veľmi hluční a sebavedomí už od začiatku. Občas sa obávate novej kultúry, veľa z vás čaká, kým niekto iný spraví ten prvý krok.

Čo hovoríš na naše jedlo ? Chutili ti bryndzové halušky?

Milujem slovenské jedlo, hlavne polievky. Moja obľúbená je kapustnica, ale polievky tu v školskej jedálni nie sú až také dobré. Bryndzové halušky mi nechutili, ovčie syr nemám veľmi rád.

Aké sú rozdiely medzi tvou školou v Taliansku a tu na Slovensku?

Najväčším rozdielom je to, že v Taliansku chodíme do školy aj v sobotu. Testy sa niekedy píšú aj 2 hodiny, zatiaľ čo tu maximálne 45 minút. A máte aj viac prestávok, v Taliansku máme len jednu 15-minútovú.

Čo si myslíš o našej škole a profesoroch?

Vaša škola sa mi veľmi páči. Najviac sa mi páči, že do školy nemusím chodiť aj v sobotu. Vaši profesori sú úžasní a mladí, takže nám lepšie rozumejú. Taktiež sa mi páči, že cez prestávky môžete hrať pingpong alebo, že hrá v aule hudba, je to priateľskejšie prostredie.

A čo Vianoce ?

Aké sú rozdiely medzi slovenskými a talianskymi Vianocami?

U nás doma v Taliansku napríklad otvárame darčeky až 25. ráno, potom si môžeme užívať darčeky celý deň, zatiaľ čo tu na Slovensku otvárate darčeky ešte na Štedrý deň, po

večeri. Jeden z ďalších rozdielov je napríklad obdarúvanie. U nás dávajú darčeky len dospelí deťom alebo iným dospelým, kým tu je obdarúvanie rodičov bežné. Ale najzvlášťším rozdielom je z môjho pohľadu to, že vám nosí darčeky malý Ježiško. Je to pre mňa nelogické, keďže je to vlastne ešte batol'a, (smiech) u nás doma nosí darčeky Santa Claus.

Čo ti bude po odchode najviac chýbať?

Najviac mi asi bude chýbať moja hostiteľská rodina a samozrejme polievky. (smiech)

Aké sú tvoje plány do budúcnosti ? Chceš sa sem ešte niekedy vrátiť?

Kým som sem prišiel, chcel som študovať biológiu. Teraz ma však čoraz viac zaujíma myšlienka štúdia jazyka, uvidím, ako sa to vyvinie. Každopádne chcem ísť určite študovať mimo Talianska, hlavne kvôli školskému systému, to sa nezmenilo.

Čo by si chcel odkázať našim čitateľom?

Určite cestujte, nebojte sa myšlienky byť bez rodiny a blízkych v cudzej krajine, prostredí. Každý by to mal skúsiť, zistiť, kto v skutočnosti je. Na záver odkazujem len tri slová: cestujte, cestujte a ešte raz

Hajduová K., Kubaláková B. 3.BB

Navštívili sme...

... ISLAND

Naša škola sa zapojila do projektu „Zvyšovanie environmentálneho povedomia žiakov“

inštitucionálnej spolupráce v stredoškolskom vzdelávaní. Projekt bol financovaný zo zdrojov EHP – EEA Grants, štátneho rozpočtu Slovenskej republiky a Trnavského samosprávneho kraja. Projekt vypracovala Mgr. Zuzana Motyčková, ktorá spolu s Mgr. A. Michalkovou vycestovala s nami na Island.

Vo štvrtok 5.11.2015, v skorých ranných hodinách, sme z Vrbového smerovali do Viedne, odkiaľ sme sa krátkym letom dostali do Berlína. O tri hodinky neskôr, unavení, no zvedaví a plní očakávaní, sme vystúpili na letisku v Keflavíku. Keďže nás spolu s islandskou profesorkou privítal aj ostrý vietor, dážď a celkovo pochmúrne počasie, mohli sme si s istotou povedať - áno, sme na Islande.

Presunuli sme sa na miesto nášho pobytu, do mestečka Akranes, ktoré bolo vzdialené asi 30 minút od hlavného mesta Reykjavík. Toto pobrežné mestečko obýva asi 7 000 obyvateľov a taktiež sa tu nachádza

stredná škola, ktorá sa stala i naším útočiskom. Tu sme sa stretli s našimi twin partners, teda so študentmi, ktorí nás mali „na krku“ počas projektu. Niektorí z nás dostali partnerov, ktorí bývali na internáte, ostatní sa na 10 dní stali súčasťou host'ovských rodín. Všetci sme boli naozaj nadšení. Či už milým privítaním, ústretovým správaním Islandanov, výbornou

tejto krajiny ohňa a ľadu vyrážali dych. Vodopády, gejzíry, hory, jazerá, skaly, pláže - všetko bolo nádherné. Mali sme zabezpečené rôzne prehliadky múzeí, boli sme v Národnom múzeu či v múzeu veľrýb. Takto sme sa dozvedeli mnoho o histórii Islandu a o jej prírodných zaujímavostiach.

Taktiež sme navštívili múzeá a rôzne prednášky, kde sme sa o Islande dozvedeli

znalosťou anglického jazyka, či chutným jedlom.

Našich 10 dní v tejto úžasnej krajine ubehlo naozaj rýchlo, no každý deň bol iný, jedinečný a plný zážitkov. Veľa sme cestovali, navštívili sme rôzne prírodné pamiatky, kde nám krásy

napríklad aj to, ako tu funguje poľnohospodárstvo a pestovanie či ako sa tu využíva geotermálna energia. Tieto informácie sme neskôr zúročili vypracovávaním projektov vo workshopoch. Aby sme to, čo sme sa dozvedeli preniesli aj do

praxe, tak sme sa v jeden (ako vždy chladný) deň vybrali do prírody blízko nášho mesta, kde si každá dvojica zasadila strom. Takto sme spolu vysadili 20 malých stromčekov a pomohli životnému prostrediu v krajine.

Mesto Reykjavík nám taktiež ponúklo veľa zaujímavého. Navštívili sme tu múzeum, kostol, vyhliadku, prešli sme uličkami so zaujímavou architektúrou a potom sa ešte vybrali nakupovať. Záver tohto dňa bol veľmi príjemný, keďže sme sa okúpali v krásnych horúcich prírodných jazerách v Modrej Lagúne.

O náš voľný čas na Islande sa starali naši noví islandskí kamaráti. Okrem spoločného kúpania v horúcich vonkajších bazénoch sme sa stretávali v tzv. „White House“ – v spoločenskom dome, kde sa stretávala mládež a spolu trávila čas hraním biliardu, ping-pongu či sledovaním filmov. Ak sme večer chceli vyjsť von, zvyčajne sme zamierili na pláž či pri maják. Tu sme raz pozorovali veľryby a viackrát v noci sa nám podarilo vidieť krásny prírodný úkaz tejto krajiny – polárnu žiaru. Pre mnohých to bol mimoriadny zážitok, na ktorý nikdy nezabudneme.

Ako sa náš projekt blížil ku koncu, naše priateľstvá silneli a my sme vedeli, že povedať „goodbye“ bude ťažké. Cítili sme sa tu veľmi dobre, získali sme nových kamarátov a mali možnosť preskúmať nádhernú krajinu, na ktorej nevyspytateľné počasie sme si dokonca aj zvykli. No hoci sme vedeli, že musíme odísť, lúčili sme sa s vedomím, že naše dobrodružstvo nekončí a že za pár mesiacov sa uvidíme znova, no tentokrát tu, na Slovensku.

Takk fyrir! (Ďakujeme!)

M. Jakábová 4.BB

Usporiadať sme...

... PLES

Gymnázium Jána Baltazára Magina opäť otvorilo svoje brány hosťom, ktorí sa prišli zabaviť na v poradí už XII. ples gymnázia, ktorý je každoročnou očakávanou udalosťou a ani tento rok nesmel chýbať. Pri vchode čakal na hostí uvítací prípitok, čo okrem pripraveného programu potešilo každého prichádzajúceho.

Po príchode a usadení všetkých hostí nasledoval prvý bod programu – klavírne sólo študentky gymnázia, Terezy Fifíkovej. Potom už moderátori večera, študenti Ester Nekorancová a Juraj Uhrina, privítali vážených hostí a spolu s riaditeľom gymnázia a členkou Rady rodičov, pani Nekorancovou, slávnostne otvorili XII.

ročník školského plesu. Počas večera hostí zabávali žiaci Cirkevnej základnej umeleckej školy z Vrbového a Základnej umeleckej školy z Piešťan. Ako hlavný hosť prišiel Peter Remiš, člen skupiny Slniečko, ktorý hostí zabával veselými príhodami, ale najmä známymi pesničkami. Samozrejme, po vystúpení Peťa Remiša, nechýbala tombola s množstvom cien. Hosťom do tanca hrala skupina Magic Music z Hlohovca. Tanečný parket bol plný a zúčastneným sa program veľmi páčil. Keďže hostia odchádzali nadránom, vytancovaní a s úsmevom na tvári, dúfame, že sa uvidíme na plese aj budúci rok!

Púšová L., Žáková J. 3.BA

... TÁ NAŠA STUŽKOVÁÁÁÁ

Dňa 4.12.2015 sa uskutočnila stužková slávnosť študentov 4.A triedy, a to konkrétne v priestoroch reštaurácie Semafor v Piešťanoch.

Krátko po osemnástej hodine sa naša slávnosť začala a devätnásť študentov bolo pripravených prijať zelenú stužku – symbol nádeje. Hneď po ukončení slávnostného zahájenia študenti absolvovali tanec s rodičmi a neskôr aj

Ukončením oficiálneho programu bolo „častuškovanie“, rozbitie džbánu na malé kúsky, rozdávanie tortičiek sprevádzané básničkami o študentoch, poďakovanie nášmu super triednemu a na záver symbolické vypustenie lampiónov šťastia ☺.

Program študentom vydržal takmer až do druhej hodiny ráno a po vypustení lampiónov sa síce

s profesormi.

Stres, ktorý nás sprevádzal na začiatku slávnosti zrazu opadol a boli sme pripravení užít si večer naplno. Po chutnej večeri nasledoval náš program, na ktorom sme pracovali dlho pred stužkovou (klamem :D:D:D).

Program splnil úlohu a spoločne v kombinácii s voľnými tanečnými kolami rozprúdil zábavu. Čerešničkou na torte bol panvičkový tanec chlapcov. Po vystúpení sa po celej sále ozýval neutíchajúci smiech.

niektorí rodičia a pedagogický zbor postupne uberali domov, zábava však trvala do skorých ranných hodín.

Atmosféra tohtoročnej stužkovej bola, ako inak, nezabudnuteľná. Sme si istí, že študenti a dúfame, že aj hostia budú na ňu ešte dlho spomínať. Bol to večer plný dojatia, zábavy, obrovskej radosti a nezabudnuteľných okamihov.

Miklovičová K. 4.A

Dosiahli sme...

... prehľad športových úspechov a ocenení:

Rok 2016 začal pre našich športovcov veľmi sľubne. Za uplynulý mesiac sa ako dievčatá, tak i chlapci zúčastnili viacerých turnajov: vo volejbale, v bedmintoni a v basketbale.

Dievčenské basketbalové družstvo sa 12. januára zúčastnilo okresných majstrovstiev stredných škôl. V tomto turnaji sa stretli tri družstvá: Gymnázium J.B.Magina, Gymnázium Pierra de Coubertina a Hotelová akadémia Ľudovíta Wintera. Naše dievčatá v zoskupení N.Vadíková, E.Kurucová, L.Miháliková, L.Borovská, A. Hlaváčová a S.Petriková obsadili **tretie** miesto.

V stredu 13. januára sa konali okresné majstrovstvá stredných škôl v telocvični piešťanského Gymnázia Pierra de Coubertina, ale tentokrát bodovali naši chlapci. Turnaju sa zúčastnilo päť škôl z nášho okresu. Po úspešnej výhre nad SPŠE Piešťany naše družstvo obsadilo **štvrtú** priečku.

Tento úspech dosiahli P.Predný, P.Žilka, M.Pyšný, S.Hrnčiar a M.Drška.

Najväčší úspech dosiahli dievčatá z volejbalového družstva, ktoré 21.januára na okresných majstrovstvách stredných škôl obsadili **1. priečku**. Vo všetkých štyroch zápasoch naše dievčatá zvíťazili 2:0, a tak si prvenstvo odniesli E. Benková, S. Kubišová, H. Zifčáková, A. Samuhelová, A. Šišková, A. Bolechová, K. Miklovičová, N. Šprinclová, D. Kopčanová. Gratulujeme!

O týždeň neskôr, 28.januára, sa študenti P. Žilka, D. Kunic, M. Drška, P.Hlaváč, S. Hrnčiar, J. Guláš, J. Uhrina, M. Domian, R. Kanáloš a I. Zelenay zúčastnili toho istého turnaja. Po dvoch vyhratých zápasoch hrdo obsadili **druhé** miesto.

Horvátová K. 4.BB

ŠIALENÉ REKORDY

Zaujímavosťi...

1. Najviac piercingov na svete

Aj vy uvažujete o tom, že by ste si dali spraviť piercing, no neviete aký a kam? Podobnú dilemu riešila aj Brazíľčanka Elaine Davidson. Napokon sa rozhodla, že s piercingami pokryje takmer celé svoje telo! V súčasnosti má na sebe viac ako 1900 piercingov a sama tvrdí, že sa nebráni ďalším! Vďaka nim sa jej podarilo zapísať do Guinnessovej knihy rekordov a z prvej priečky ju určite nikto len tak nezosadí! Ved' posúďte sami☺

2. Najväčšie bicepsy na svete

Pozrime sa aj do sveta športových rekordov. Mladý Egyptan Mostafa Ismail je mužom s najväčšími bicepsmi na svete, ktoré pri neohnutých pažiach merajú neuveriteľných 64,77 cm! Ak chcete mať bicepsy ako on, tak okrem dobrej fyzickej predispozície to vyžaduje aj zmenu jedálnička a každodenné cvičenie. Mostafa ale tvrdí, že tá drina stojí za to. A čo myslíte vy?

3. Najväčšie oči na svete

Američanka Kim Goodman má naozaj neobyčajnú schopnosť – dokáže vygúľať oči 12 mm za hranicu očných jamiek. Vďaka tomu sa po niekoľkonásobnom meraní v roku 2007 zapísala úplným právom do Guinnessovej knihy rekordov.

4. Najdlhšie nechty na svete

Niektorí ľudia sú pre zápis do Guinnessovej knihy rekordov schopní urobiť naozaj čokoľvek. Napríklad Američanka Lee Redmond sa rozhodla, že si nechá narásť najdlhšie nechty na svete. V roku 2011 sa tak dočkala svojho vytúženého zápisu. Jej nechty totiž dosahovali dĺžku neuveriteľných 6 metrov a v súčasnosti sú ešte dlhšie! Nikto ale nechápe, ako môže Lee s takýmito dlhými nechtami normálne žiť a ešte k tomu pracovať ako kaderníčka!

5. Najdlhšie dredy na svete

Pri pohľade na ženu menom Asha Mandela sa vám možno vybaví rozprávka o princeznej, ktorá bola zamknutá vo veži a aby ju princ vyslobodil, šplhal sa po jej vlasoch až na vrchol veže. Táto Američanka si vlasy nestrihala už 40 rokov a v roku 2009 jej dredy merali neuveriteľných 7 metrov! No aj keď už dosiahla svoj vytúžený zápis do Guinnessovej knihy rekordov, svoje vlasy si ostrihať nemieni.

6. Psík na surfe

A na záver to najlepšie (a najpríjemnejšie ☺). Abbie je americký líščí pes a ma naozaj neobvyklé hobby – surfovanie. Len čo dostane záchrannú vestu, naskočí na dosku a ide! Abbie je prirodzený talent, pretože surfovanie ju nikto neučil. Jedného dňa našla na pláži surf, zviezla sa na vlne a odvtedy to spolu so svojím pánom Maxom trénujú každý deň. Max sám tvrdí, že Abbie žiaden pád nevyvedie z miery, ale práve naopak, je ešte viac odhodlaná. V súčasnosti jazdí ako profesionál a do vrečka schová akéhokoľvek iného jazdca. Veď preto sa jej v roku 2013 podarilo oficiálne zapísať do Guinnessovej knihy rekordov.

Kam na vysokú?

**CHCETE ŠTUDOVAŤ
JEDNOODBOROVÚ?**

žurnalistiku
históriu
slovenčinu angličtinu
religionistiku
germanistiku
psychológiu filozofiu
politológiu

**ALEBO KOMBINÁCIU
DVOCH ODBOROV?**

slovenčina
politológia
germanistika
angličtina
filozofia
história
religionistika

PRÍPADNE UČITEĽSTVO?

histórie
nemčiny
slovenčiny
náboženstva
angličtiny
filozofie

CHCETE ZÁROVEŇ ŠTUDOVAŤ NA

**2. NAJLEPŠEJ FILOZOFICKEJ
FAKULTE V SR**

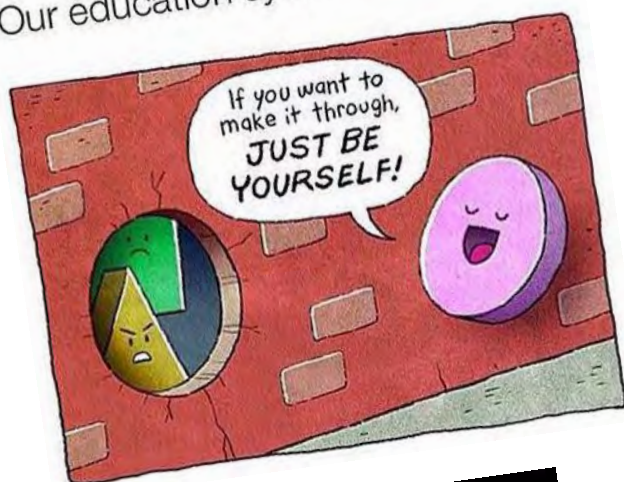
PODĽA ARRA V ROKU 2015?

TAK KLIKNITE NA:

www.ff.ku.sk

Úsmev...

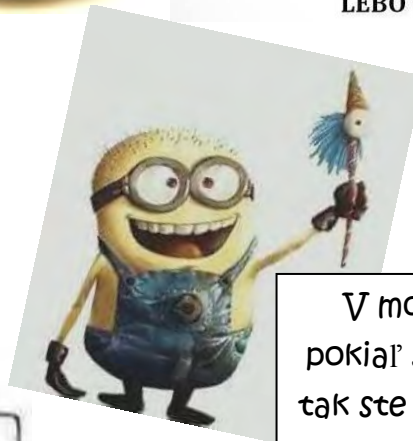
Our education system

ŽENY VEDIA.
AJ KEĎ NEVEDIA, TAK VEDIA.

MUŽI PRAVDEPODOBNE NECHÁPU
O ČOM HOVORÍM, ALE ŽENY ÁNO.

LEBO VEDIA.

V mojej rodine,
pokiaľ ste normálni,
tak ste adoptovaný...

Náš vzdelávací systém

"Pokud budete soudit rybu podle její schopnosti šplhat na strom, tak bude celý život věřit tomu, že je hloupá." - Albert Einstein

Výzva pre študentov...

Pauline a Davide – dobrovoľníci v Piešťanoch

Mali okolo 23 rokov, vyšli z vysokej školy, nevedeli čo presne od života chcieť a ktorým smerom sa pobrať. Rozhodli sa preto vycestovať z Talianska a Francúzska do zahraničia za účelom pracovať v neziskovej organizácii, nezarábať peniaze, ale získavať praktické skúsenosti do života, možno nájsť inšpiráciu do svojej budúcnosti, spoznávať inú kultúru, dokázať si, že vedia prežiť v cudzej krajine bez pomoci svojej rodiny a známych. A to všetko sa dá pod hlavičkou Európskej dobrovoľníckej služby.

Prišli do Piešťan na 10 mesiacov do občianskeho združenia

KVAS, ktorého hlavnými aktivitami v minulosti boli najmä environmentálne podujatia. Dnes je KVAS známy hlavne vďaka kultúrnemu a komunitnému centru ŽiWell. Pauline a Davide sa podieľali takmer na všetkých, či už environmentálnych alebo kultúrnych aktivitách organizácie. Sami prišli s vlastnou iniciatívou na mnohé podujatia. A mnohé by sa nemohli uskutočniť bez ich zainteresovania.

Keď sa tu už trochu porozhliadli, začala sezóna reprodukcie ropúch, ktoré už tradične chodíme prenášať na Striebornicu. Aby sme ochrane obojživelníkov urobili aj nejakú osvetu, chodievali sme na základné školy a škôlky s výukovým programom „Príbeh ropuchy“. Inšpirovaní týmto úspešným programom sme s výraznou

vý program, tentokrát o odpadoch. Začali sme s ním na jeseň. Medzitým jar a leto boli plné kultúrnych podujatí, usporiadali sme aj taliansky večer pod vedením Davideho a na výročie dobytia Bastily sme mali skvelý francúzsky večer, ktorý pripravila Pauline. V lete nám obaja pomohli dennými tábormi. Nemôžeme zabudnúť na pravidelné „Jazyčenie“, pretože sme si s nimi precvičovali taliančinu a francúzštinu. Keďže obaja majú pozitívny vzťah k záhradníčeniu, od mája do októbra sa starali o záhradku, z ktorej plody potom priniesli do kuchyne v ŽiWlli a tam sa spracovali na chutný obed. Pauline a Davide onedlho odchádzajú a my sme im vďační za ich pomoc. Veríme, že sme im poskytli priestor na sebarealizáciu a priniesli im nové skúsenosti, ktoré budú môcť využívať v budúcnosti. Keby ste sa chceli nechať inšpirovať ich dobrovoľníckou cestou, pokojne sa nám ozvite!

OZ KVAS, Piešťany
Jakábová M. 4.BB

Motivácia a radosť...

Všetci sme si už určite všimli, že tento rok nastali veľké zmeny vo výučbe angličtiny.

K učiteľskému zboru totižto pribudla obľúbená pani profesorka G. Vidová. V novembri sa stala zároveň aj triednou učiteľkou 4.BB triedy. Svojim študentom tiež dáva možnosť vyskúšať si jej prácu. Ja a moje Ďalšie dve spolužiačky práve uvažujeme nad vysokou školou a jedna z možností je elementárna pedagogika. Pani profesorka Vidová nám ponúkla možnosť vyskúšať si prácu v tomto obore a rozhodla sa nás vziať so sebou do škôlky vo Vrbovom na hodinu angličtiny. Ja, Barbora a Natália sa stretávame štvrtky so skvelými deckami a hravou formou sa s nami učia anglický jazyk. Deti, s ktorými sme sa stretli, nás veľmi prekvapili svojou šikovnosťou. Pani profesorka Vidová je pre nás veľkým vzorom ako učiteľka a jej vzťah k deťom nás inšpiruje k tejto práci aj naďalej...

Prvýkrát sme boli nervózne. Nielen kvôli tomu, že to bola pre nás

neznáma skúsenosť, ale tiež sme si nevedeli predstaviť ako sa dá štvorročné deti naučiť angličtinu. Ale dá sa to. Veľmi hravou formou nám pani profesorka predviedla ako sa to robí. Už z privítania sme vydedukovali, že to bude skvelá hodina. Deti sa na našu triednu profesorku vrhli s úsmevmi na tvárach a zvedavo sa pýtali na tie nové pani učiteľky s ňou. Keď sme sa zoznámili, najskôr sme začali piesňami, ktoré deti spievali s veľkým nadšením.

Opakovanie slovíčok pre nich tiež bola hračka. Aby sme sa zapojili do výučby aj my, deti sa rozdelili do skupín a každá sme dostali svoju hársku zverencov. Zhodou náhod boli všetky dievčatá. A tu som bola veľmi prekvapená z detského zmýšľania... Vzhľadom na to, že mali všetci okolo 5 rokov, snažila som sa tak k nim aj pristupovať. Okrem toho, že sme si povedali základné farby, tak sme aj konverzovali. Napríklad o tom, aké sú ich obľúbené zvieratká, čo chcú byť keď vyrastú, aká je ich obľúbená farba... Čakala

som odpovede ako koník, mačička..., speváčka alebo doktorka..., ružová alebo fialová... A tie odpovede sa mi aj dostali. Až na to tmavovlasé dievčatko s veľkými očami. Na otázky mi odpovedala prekvapivo. Chce mať útulok pre psy. Jej obľúbené zvieratko je chameleón a prečo? Fascinuje ju ako sa prispôsobí okoliu a väčšina ľudí tieto zvieratká nemá rada. Toto tvrdenie však v sekunde doplnila, že aj tak ľúbi všetky ostatne zvieratká. Terezka očividne medzi ostatné dievčatka nezapadala, ale nezapadala veľmi krásnym a dobrým spôsobom.

Týmto som získala prax do budúcnosti, ale aj nezabudnuteľné zážitky a ponaučenia. Za seba aj svoje spolužiačky tak ďakujem za túto možnosť.

Horvátová K. 4.BB

Chceš aj ty prispieť svojím článkom?
Chceš sa s nami podeliť o zaujímavé informácie?

Radi t'a medzi nami privítame!

Dátum vydania:

30. január 2016

GYMPLOVINY zostavili:

Mgr. Nina Vráblová, Monika Jakábová,
Eva Suchá, Klaudia Horvátová,
Katarína Hajduová, Beáta Kubaláková,
Linda Púšová, Jeanette Žáková,
Kristína Miklovičová, Dominika Pánska

Gymnázium Jána Baltazára Magina

Beňovského 358/100

922 03 Vrbové

casopisgymploviny@gmail.com